

OB SAVI

Dovoljeno samo
za vozila
asfaltne baze

SE

BO

ŠE

KADILO

STRAN 3

Gostinstvo na novih poteh

Na zadnji seji obeh zborov bežigradske občinske skupščine je predsednik sveta za gostinstvo in turizem JANEZ PIRNAT ob pripojitvi gostišča Šibenik, Stadion, Janševa klet, Rašica, Bežigradski hram in Fortuna k gostinskemu podjetju Črnuče, med drugim poudaril naslednje:

— Občinska skupščina je na zasedanju oktobra lani sprejela sklep, da se odpovedo pravila gostiščem v kolektivnem upravljanju z odpovednim rokom šest mesecev. V tem času naj bi sestavili nove pogodbe ali ustanovili nova podjetja.

Načrt reorganizacije bežigradskega gostinstva je bil pripravljen takole: Praviloma naj bi gostišča prenehala obratovati z likvidacijskim postopkom. Ker pa je to precej zamudno, naj bi se ta gostišča pripojila k enemu ali drugemu gostinskemu podjetju, kot poslovna enota, ta pa bi jih lahko v najkrajšem času ukinila (1 dan). Zasebnikom bi lahko takoj izdali dovoljenje za zasebno obrt. Predtem naj bi si zasebnik zagotovil odkup vseh osnovnih in obratnih sredstev, tako da zaradi reorganizacije ne bi trpele poslovanje kateregakoli izmed zajetih gostišč. Zasebnemu gostilničarju bi izjemoma dovolili tudi zaposlitev tuje delovne sile, skladno z osnutkom novega zakona o gostinstvu.

Poročilo Sveta za gostinstvo in turizem

Tudi rezultati bilanc posameznih gostišč kažejo na to, da so ta gostišča ekonomske popolnoma neutemeljena. Pri upoštevanju pavšala, ki je bil predlagan za leto 1964, prikazuje gostišče »Na Brinju« 83.000 dinarjev izgube, v razdobju I. — III.
»Pri Posavcu« 335.000 izgube, v razdobju I. do III.
»Ruski caci« 584.000 dinarjev izgube, v razdobju I. — III.
»Pri Aleštu« 2.000.000 dinarjev izgube, v razdobju I. — V.

Nadaljevanje na 2. strani

ARONDACIJA KDAJ IN KAKO?

O preživninskem varstvu kmetov

STRAN 3

V Bežigradski občini še ni sklada za preživninsko varstvo kmetov. Tudi arondacija še ni bila izvršena, kljub temu pa že obstojajo kmetje, pri katerih je treba reševati njihovo socialno ogroženost. Vendar kmetje, ki jih arondacija ne bo prizadela in ki so kljub temu socialno ogroženi, ne bodo dobivali preživnine iz sklada za preživninsko varstvo kmetov, temveč iz sklada za socialno pomoč.

Zgodba o črnuškem trolejbusu, ki je že nekaj časa tik pred zidajci... nas nehoti spominja na tisto prastaro povest o Jari kači in Steklem polžu, ki se kar naprej začenja — enkrat z ene, enkrat z druge strani — brez konca in kraja.

O črnuškem trolejbusu govorimo takole že dobro vrsto let. Lanj se je začelo. Marsikdo se je oddahnil: »No, vendarle...«

Gradbeni delavci so začeli betonirati betonske stebre za drogove, ki

O Jari kači in črnuškem trolejbusu

so pozimi mimogrede zmrznili. Le zakaj so jih betonirali v mrazu? Morda zato, da bi se vendarle začelo premikati nekaj okrog trolejbusa? No, in potem so jih morali še enkrat zastaviti, seveda nekoliko bolj temeljito. Sedaj stebri stoje. Tudi tisti na mostu so srečno vpeti in čakajo na preizkušnjo... Zica je napeta, pentlja na končni postaji pripravljena... Trolejbus s tablico ČRNUČE v remizi že čaka...

Torej je vse nared? Zal, še dva problemčka sta se postavila po robu novemu, komaj 1.000 metrov dolegmu odseku trolejbusne proge, ki bo približal Črnučanom mestno središče. Železniške zapornice na križišču Titove ceste in železne poti slovitnega Kamničana.

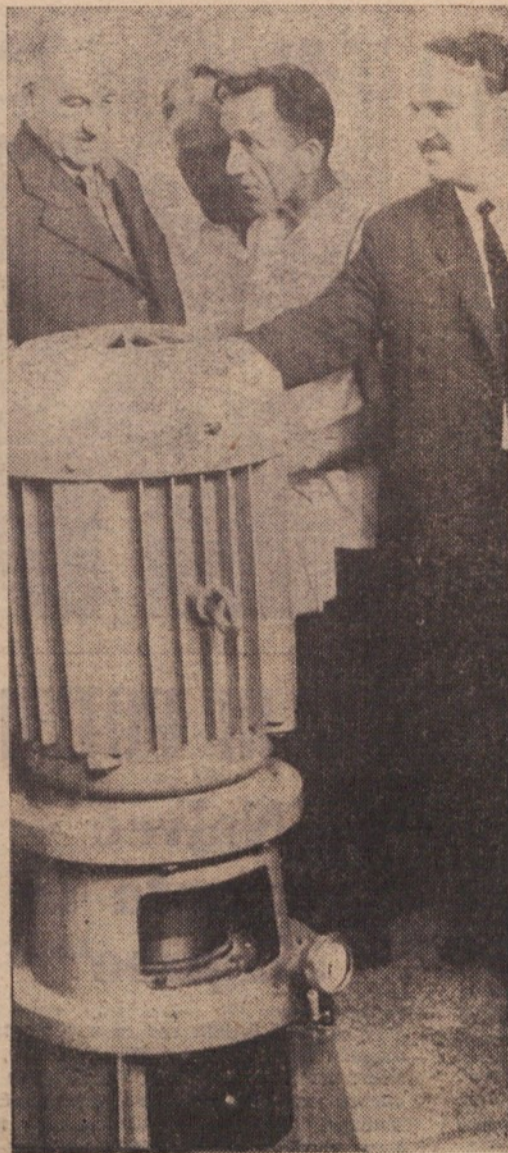
Le zakaj se niso mogli pravočasno zmeniti, kako, kdaj in kakšne morajo biti le-te zaponice, če hoče trolejbus voziti tod. Pa tudi varnostne naprave za električno napeljavo preko železniške proge dobivajo brado...

Dobro, tudi to ni nepremagljiva ovira. Toda potem je tu še preozka cesta, zato ni pravega mesta za nova postajališča. Kam jih bodo stisnili? In kdaj?

Natančen vozni red za Črnuški trolejbus je že objavljen, kdaj se bomo torej peljali po njem na Črnuče? Tega nam zdenkrat ne ve povedati nihče. NIKO

Štipendija- najboljša investicija

Z OBČINSKE KOFERENCE ZK POROČAMO NA 6 STR.

Na Črnučah je le pritekla voda

Na Črnučah je končno pritekla iz pip zdrava pitna voda. Ob dnevu vstaje slovenskega ljudstva je bila na Črnučah velika slovesnost ob otvoritvi vodovodnih naprav, ki bodo za 40 let zagotovile dovolj zdrave pitne vode nad 10.000 občanom.

O tem berite na 2. strani.

O zdravstvenih kolonijah in letovanih mladih Bežigradčanov v Žirovnici na Gorenjskem in v Novem gradu ob morju v Istri berite reportaži in poročila na srednjih dveh straneh.

Mesečno 3000 dinarjev več

BEŽIGRAD, 29. julija. Na posvetovanju, ki so ga sklicali občinski komite Zveze komunistov, bežigradska občinska skupščina in občinski sindikalni svet, so predstavniki bežigradskih gospodarskih organizacij — predsedniki delavskih svetov, direktorji in sekretarji osnovnih organizacij večjih kolektivov — predlagali, naj bi v vseh bežigradskih gospodarskih organizacijah povišali mesečne osebne dohodke svojim delavcem za okrog 3.000 dinarjev.

Nadaljevanje na 3. strani

GLASILO
SZDL
LJUBLJANA-
BEŽIGRAD

BOR

O BČANOV

AVG. 1964

št. 6

Na Črnučah je le pritekla voda

Ko je podpredsednik občine Ljubljana-Bežigrad Janez Vinkler vključil elektromotorja obeh črpalk, so gostje, med njimi tudi bivši predsednik in podpredsednik občinskega ljudskega odbora Bežigrad Stane Koman in Peter Lešnjak, ki sta precej storila, da bi Črnučani čimprej dobili vodovod, z zanimanjem opazovali merilne instrumente. Voda je potem pričela teči v omrežje in v rezervoar na Taboru nad Črnučami. Ker pritisk ustvarjata v omrežju poleg rezervoarja, ki stoji na najvišji točki nad vasjo, tudi obe črpalke, so lahko gospodinjstva, kjer so si že priskrbeli hišne priključke, pogostila žejo s svežo, zdravo in mrzlo vo-

do, ne da bi morali čakati na polnitev obeh bazenov, ki skupaj sprejmeta 300 m³ vode.

Predsednik upravnega odbora za gradnjo črnuškega vodovoda Peter Lešnjak je pred otvoritvijo še v kratkih besedah opisal prisotni potek akcije, ki je trajala nekako 5 let ter se zahvalil vsem, ki so kakorkoli in po svojih možnostih prispevali, da so Črnučani na dan vstaje slovenskega ljudstva, 22. julija 1964, končno dobili zdravo pitno vodo.

ZACELO SE JE LETA 1958

Črnuče niso bile priključene ljubljanskemu mestnemu vodovodu. Skoraj vsaka hiša je imela svoj vodnjak ali pa več sosedov skupaj. Naselja pod hribom so si skušala vir vode pridobiti iz izvirov, kar je nekaterim dajalo še kar dobro vodo. Hiše v spodnjem delu, to je pri Savi, so si pomagale s talno vodo, ki jo tam ni težko doseči. S tem so bili prebivalci omenjenih naselij še kar zadovoljni, dokler... Pričela se je gradnja industrijskih objektov in novih stanovanjskih naselij. V talno vodo so začele prodirati tudi razne škodljive odpadke in fekalije iz zastarelih in razpadajočih gnojnih jam. In leta 1958 so z raziskavami vzorcev vode iz raznih vodnjakov večkrat ugotovili, da bo ta voda, ki so jo sedaj uporabljali, vsak čas neuzitna, zdravju škodljiva. Pokazali so se že tudi manjši znaki obolenosti ljudi za gripo in zlatenico. Dan je bil alarmni znak in ljudje so pričeli na sestankih družbeno-političnih organizacij govoriti o glavnem o vodi. Voda je bila vedno osrednja točka vsakega dnevnega reda, o vodi so govorile ženske v trgovini, v slaščičarni, na cesti, močje po gostištih. Ničde ne bi verjel, da bi kje v naši občini voda prinesla toliko preglavic, čeprav vemo o različnih lastnostih vode, dobrih in slabih precej. Sicer pa sita vrana lačni ne verjame, zato morda tudi, vsaj delno razumemo težave, na katere so graditelji kdaj pa kdaj naleteli.

LED PREBIT ...

Leta 1958 so končno sklepili ustanoviti upravni odbor vodovodne skupnosti. V začetku so razmišljali, kako bi se priključili kakemu dosedanjemu omrežju. Obe možnosti, da bi se priključili cerkljanskemu vodovodu, ki bi ga speljali preko Trzinja in pa ljubljanski vodovod, sta zaradi neizvedljivosti padli v vodo. Torej spet voda v vodi. Razen tega pa še primernega naravnega izvira na celotnem področju ni bilo. Črnuče, niso mogli najti.

EDINA MOŽNOST — LASTEN VODOVOD

Med zbiranjem finančnih sredstev po raznih linijah je odbor naročil geologom, naj razišče terene, kjer bi bilo največ možnosti, da bi našli dober izvir vode za črpanje.

In res so leta 1960 našli na mestu, kjer stoji danes črpalnica z vodnjakom, na vir dobre vode. Pričetek del se je zavlekel, predvsem iz finančnih vzrokov. Občina Bežigrad, ki je prevzela ukinitveno področje občine Črnuče v prvem letu ni mogla pomagati, ker take postavke niso mogli naknadno vnesti v občinski proračun. Šele kasneje je tudi matična občina lahko prispevala na pomoč, podjetje Slovenija ceste pa je kljub temu, da odbor skupnosti še ni imel finančnega kritja, pričelo z gradnjo treh najvažnejših objektov: črpalnice, trafostojane in rezervoarja. Medtem je upravni odbor zbiral sredstva in pričeli so polagati tudi cevi, hidrante in ostalo. Sredstva so prispevale razne gospodarske organizacije in posamezniki, velik del doslej vložnih sredstev, to je od 93 milijonov dinarjev, pa je kar 51 milijonov dinarjev prispevala bežigradska občinska skupščina. Dela so kar hitro napredovala, opravljenih je bilo cel kup raznih na videz drobnih stvari, sodelovalo je več izvajalcev, ki so postavili objekte, montirali naprave in končno je napočil čas, ko je pritekla voda iz pip tudi na Črnučah.

Takole samo obmeš, zavrtiš vzvod in pozimi ne bo treba na mrz. Voda je pritekla res v pravem času in v veliki vročini, morda jo prav zato cenijo Črnučani, kot kakšno dragoceno pijačo. Saj tudi je, zanje je še več in to zna ceniti vsak, ki je tudi kdaj v življenju ni imel dovolj. Na Črnučah je bilo že dalj časa tako, no sedaj ne bo več, vsaj za 40 let bo sgmaha.

VODA ZA DESET TISOČ OBČANOV

S tem kar je do danes napravljeno, pa še ni opravljeno celotno delo in naloge, ki so si jih zadali člani vodovodne skupnosti. Najprej bodo prihodnje leto takoj, ko bodo zbrali spet dovolj sredstev, napeljali vodovod še v zaselek Gmajno, ki je še vedno ogrožena. Za zdaj niso zmogli več in letos bodo položili še okrog 700 metrov cevi. Celotna vrednost, ko bo vodovod dograjen, pa bo po izračunih iz leta 1962 dosegla splošno visoke številke, okrog 440 milijonov dinarjev. Takrat bodo na omrežje, ki ga bodo še stalno dopolnjevali z dodatnimi potrebni napravami, lahko priključili še precej oddaljenih krajev. Področje, za katero je bil projektiran vodovod, bo lahko oskrboval z vodo deset tisoč prebivalcev za dobo 40 let, čeprav na tem področju danes živi precej manj ljudi. Tu pa niso upoštevali samo potrebe za osebno rabo prebivalcev, temveč tudi za posebne namene, ki jih lahko za zdaj le predvidevajo. Ker računajo na tem področju na precejšnjo razvoj živinoreje, so upoštevali predvsem ti momenti. Predvidena je poraba na prebivalca do največ 200 litrov, za živino pa do 50 litrov na glavo, razen tega pa je še predvidena rezerva za posebne primere. Tu je računati predvsem potrebe požarnovarstvene službe, ki je bila doslej odvisna v glavnem le od Save; le-ta pa je od nekaterih krajev zelo oddaljena.

Nadaljevanje na zadnji strani

razgovor za BOR OBČANOV

ODGOVARJA

MARTA
VUJEC

Turizem je čedalje pomembnejša gospodarska panoga. Tudi za Bežigradom so pogoji za širši razmah te dejavnosti, zlasti še izletništva, avtocamp pa je tisti objekt, ki bo prinašal predvsem devize. Tajnica Turističnega društva Ljubljana-Bežigrad Marta Vujec je odgovorila na naša vprašanja o bežigradskem turizmu takole:

— Kakšen je bil letos turistični promet v predsezoni?

V prvih petih mesecih smo zabeležili štirikrat več nočitev kot lani. V avtocampu na Ježici so imeli do 23. julija že 3196 nočitev, to je polovico več kot lani.

— Koliko privatnih sob odajate?

Za Bežigradom imamo 16 sob z 32 ležišči. Razen tega pa lahko v Akademskem kolegiju, Gradbenem šolskem centru in Politični šoli prenočuje še 585 gostov.

— Avtocamp je precej zaseden, čeprav še ni dograjen?

Če hočemo, da bo avtocamp na Ježici še naprej ostal v seznamu mednarodnih campov, bomo morali čimprej urediti vse potrebne objekte. Ker je to edini avtocamp v Ljubljani, bi moral priskočiti na pomoč tudi Mestni svet. Izredno slaba je dovozna pot, ki kar odbija turiste.

— Kaj pa propaganda?

Turistično društvo bo imelo letos več sredstev za ta namen. Udeležil se bomo skupne akcije ljubljanskih turističnih društev pri izdaji barvnega prospekta Ljubljane. Pravkar smo dobili iz tiskarne orientacijske kartice za avtocamp. Razdeljevali jih bodo na mejnih prehodih. Na ta način bodo imeli tuji takoj, ko pridejo v Jugoslavijo, v rokah miniaturni vodič, ki naj jih pripelje v avtocamp.

— Kakšne prireditve pripravljate za letos?

V načrtih imamo, da bo jeseni v Rekeacijskem centru na Ježici večja folklorna prireditev. Z RTV smo se dogovorili o prireditvah na GR ob vinskem sejmu. Sodelovala bo folklorna skupina »France Marolta«, na sporedu pa bo tudi tekmovanje zabavno-glasbenih ansamblov. Jeseni bomo imeli po šolah in kolektivih spet predavanja s filmi in diapozitivi.

— Kaj pa olepševalna akcija?

Do sedaj smo dobili razmera malo prijav, čeprav so nagrade, ki smo jih razpisali, precej ugodne. Takšne olepševalne akcije prirejajo v vseh turistično razvitih deželah. Ne gre le za »konjičkas« posameznikov, temveč za estetsko ureditev okolja, ki naj ugodno vpliva na turiste. Pri nas je nekoliko več zanimanja le v Savskem naselju, kjer so se prijavili hišni sveti in krajevna skupnost za celotno naselje. Razpisali pa smo nagrado tudi za zasebne lastnike hiš. Se posebej želimo, da bi olepšali stavbe ob Titovi cesti. Akcijo bomo nadaljevali vsako leto, čeprav letos ne bomo dosegli kakšnega posebnega uspeha.

JANEZ SNOJ

GOSTINSTVO NA NOVIH POTEH

Nadaljevanje s 1. strani

Za vsa gostišča pa vemo, da so vedno dobro obiskana in da o izgubi ne moremo govoriti. Edino primerno bi bilo, da se v ta gostišča vpelje prisilna uprava, odgovorno osebo pa preda javnemu tožilstvu. Pri teh primerih ne moremo govoriti o preganjanju in zapiranju gostiln, kot to trdi dnevno časopisje, ampak za reševanje družbene imovine.

Svet za turizem in gostinstvo je 19. 6. 1964 ponovno razpravljalo o reorganizaciji gostišč v kolektivnem upravljanju in sprejel naslednje sklepe:

■ Skupščini občine Ljubljana-Bežigrad se predlagajo v potrditev sklepi gostišč: Šibenik, Stadion, Janševa klet, Bežigradski hram, Rašica in Fortuna o pripojitvi k Gostinskemu podjetju »Črnuče«.

■ Skupščini občine Ljubljana-Bežigrad se predloži v potrditev sklep DS Gostinskega podjetja »Črnuče« o pripojitvi gostišč: Šibenik, Stadion, Janševa klet, Bežigradski hram, Rašica in Fortuna.

■ Uvede se likvidacijski postopek gostišč v kolektivnem upravljanju, ki imajo negativno bilanco.

Obstaja možnost, da bodo nekatera gostišča, ki so doslej prikazovala negativen rezultat poslovanja, pokrila izgubo iz neznanega vira, zaradi tega predlagamo, da skupščina sprejme sklep:

V primeru, da gostišča z negativno bilanco, pred potekom odpovednega roka pravil, svojo izgubo poravnajo, naj se tudi pri teh gostiščih uvede postopek, ki je predviden za prehod gostišč iz družbenega sektorja v privatni.

S prodajo osnovnih sredstev zasebnim gostincem bi se ustvarila finančna sredstva okoli 7 milijonov, ki bi jih gostinska podjetja uporabljala za renoviranje in adaptacijo svojih gostišč; v nasprotnem slučaju, ko bi gostišča prenehala delovati zaradi likvidacijskega postopka pa bi bila sredstva izgubljena za gostinstvo, ker bi se morala odvesti v proračun.

Razumljivo je, da zasebniki ne bi mogli takoj odplačati zneska za odkupljena osnovna sredstva, zaradi tega je bil dne 17. 4. 1964 sklican sestanek upravnikov gostišč, ki naj bi prešla v privatni sektor, kjer jim je bila pojasnjena tehnika prehoda, dogovorjen pa je bil tudi rok za plačiloodkupljenih osnovnih sredstev. Vsi predstavniki gostišč so bili soglasni, da je obročno odplačevanje do konca leta 1964 sprejemljivo.

V smislu sklepa seje sveta za turizem in gostinstvo dne 16. 3. 1964 je bil dne 8. 5. 1964 na oddelku za gospodarstvu skupščine občine Ljubljana-Bežigrad sklican sestanek upravnikov gostišč, ki poslujejo v lokalih, ki so v družbeni lasti. Upravnikom je bilo predlagano, da zaradi splošnih interesov gospodarstva prelože pripojitev za 3 mesece ter da se del gostišč pripoji Gostinskemu podjetju »Bežigrad«, drugi del pa Rekreacijskemu centru Ježica. Upravniki gostišč so ta predlog, v kratkovidni politiki osebnih interesov odklonili in vztrajali pri prevotni odločitvi. Izgovarjali so se o svoji nemoči proti sklepu kolektiva in poudarjali samoupravne pravice gostišča v kolektivnem upravljanju.

Izigravanja socialistične oblike gostišča v privatno korist, je razvidno tudi iz same sestave kolektiva. Ali lahko govorimo o družbenem upravljanju, o samoupravnih pravicah, o sklopkih kolektiva, itd., če so člani kolektiva: oče, mati in hči, ali oče, mati in sin, ali mati, teta in hči? Če je temu tako, kaj pa je potem privatni sektor?

Največ prometa in „izgube“

V gostilni Rurski car so v prvih treh mesecih letos zabeležili 628.000 izgube, in sicer: imeli so za 5.019.000 stroškov in »samom« 4.319.000 dinarjev izkupička. Tudi pri Posavcu v Tomačevem so v tem času vknjižili za 2.710.000 stroškov in »samom« 2.375.000 izkupička, kar pomeni 335.000 dinarjev »ustvarjenega« čiste izgube. Med temi tremi gostišči se še posebej odlikuje ježiški Aleš, ki je v prvih petih mesecih letos ustvaril »za nič več in nič manj kot točno 1.600.000 dinarjev čiste izgube! Kako? Povsem preprosto, kakor je razvidno iz knjigovodstva: stroški 16.880.000 din. izkupiček pa 15.280.000 din in pika.

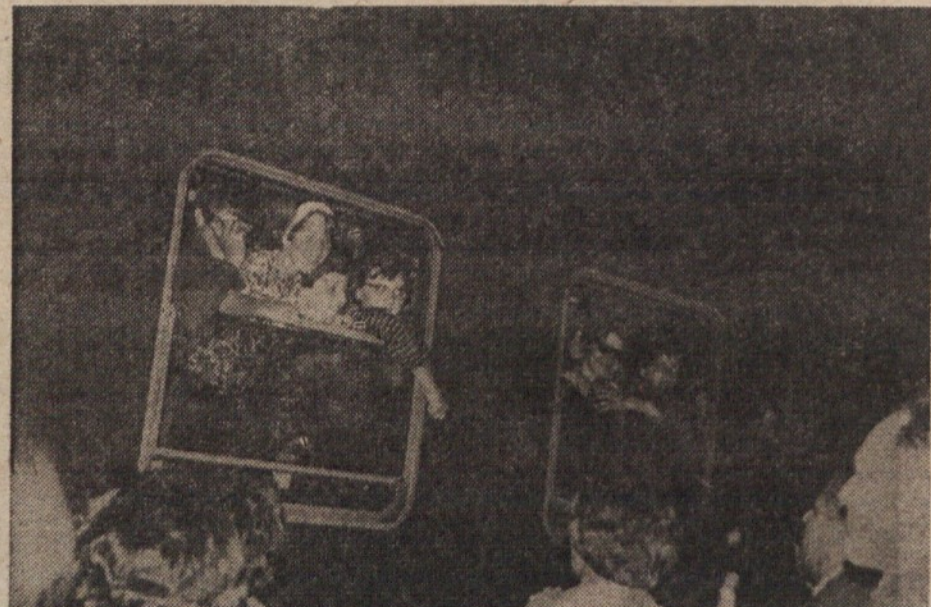
Pri Alešu menda prodajajo rebulo po 300 din, črno vino prav tako po 300 din za liter, cviček po 350 din, cockto po 40 din in vse žgane pijače po 800 din za liter, vsaj tako je razvidno iz uradnih obračunskih podatkov do 1. junija letos. Kakšne pa so resnične cene, vedo obiskovalci tega gostišča sami...

Kakor je razvidno iz lanskim podatkov za vse leto so imeli pri Ruskem carju, pri Alešu in pri Posavcu vsaj ob koncu leta pozitivno bilanco. Zakaj med letom jih namreč nihče ni kontroliral, kar se je zgodilo tokrat. Morda bi se tudi letos zgodilo podobno, če...

Primerjava ustvarjenih skladov skupne porabe s celotnim dohodkom v vseh bežigradskih gostiščih nam pove naslednje: v družbenem sektorju so na 100 din prometa ustvarili za 1,8 din skladov, gostišča s kolektivnim upravljanjem v družbenih lokalih 1,5 din in gostišča s kolektivnim upravljanjem v zasebnih lokalih le 1 dinar.

Kolektivno upravljanje v le-teh gostiščih je potemtakem le plašč za spretno prikrivanje resničnega dohodka!

Nadaljevanje na zadnji strani

Šestega julija so odpotovali na Dansko pionirji Bežigradske osnovne šole »Boris Kidrič«. Polni doživetij so se otroci vrnili domov 27. julija. Prihodnje leto pa bado prišli k družinam, katerih otoci so bili letos na Danskem danski otroci

AKTIVNOST OBČINSKE SKUPŠČINE

13 odbornikov še ni spregovorilo

odbornikov se je gibala, izražena v odstotkih, v višini 75,5, opravičeni izostanki 19,3, neopravičeni izostanki 5,2. Skupaj je razpravljalo 511 odbornikov, medtem ko sploh ni poseglo v razprave samo 13 odbornikov.
Po površni oceni že samo iz tega lahko sklepamo, da so razprave v okviru nove občinske skupščine neprimerno bogatejše kot prejšnja leta.

IN KAKŠNA JE AKTIVNOST SVETOV?

Povprečna udeležba na sejah svetov bežigradske občinske skupščine se je gibala v novem mandatnem obdobju, izražena v odstotkih, v višini 81%. Tudi udeležba v razpravah na sejah posameznih svetov je bila mnogo boljše kot na sejah občinske skupščine. To je seveda takoj razumljivo, če pomislimo, da se razprave v svetih vrte v ožjih strokovnih krogih, ki so vsem članom bolj ali manj bližje kot pa širok spektrum problemov in različnih vprašanj na sejah občinske skupščine.

Med najaktivnejše svete brez dvoma sodi svet za družbeni plan in finance, ki se je sestel po 17 krat, med najmanj aktivne pa sveti: za prosveto in kulturo /4 seje/, za splošno varstvo in za trgovino po 5 sej, in za industrijo in gradbeništvo, za kmetijstvo in gozdarstvo, ter za varstvo družine po 6 sej.

Najboljša udeležba na sejah je bila 75% članov pri svetu za komunalne in gradbene zadeve, ki se je v minulem obdobju sestel 8 krat, in potem pri svetih za varstvo družine 71% članov, za splošno varstvo in za obrt prav tako po 71% vseh članov obeh svetov.

Poseben problem predstavlja pasivnost nekaterih članov svetov občinske skupščine, ki bi jih morali čimprej zamenjati. Trije člani se doslej sploh niso udeležili nobene izmed sej, 9 članov se je udeležilo samo po ene seje in 12 članov samo dveh sej.

Bežigradska občinska skupščina je v minulem obdobju — novi mandatni dobi — imela na dnevnih redih rednih delovnih sej 140 točk. Največ točk se je nanašalo na finance — 48. Obravnavala je 40 poročil in zaokroženih problemskih vprašanj ter sprejela 28 novih odlokov.

ARONDACIJA KDAJ IN KAKO?

O preživninskem varstvu kmetov

Nadaljevanje s 1. strani

Kot smo izvedeli, se bo začel arondacijski postopek v jeseni. Arondirane bo precej zemlje. Arondacijska komisija se na to že pripravlja, izdelani so že tudi kriteriji, po katerih bo komisija zemljo zamenjala ali odplačevala.

Referent za kmetijstvo pri občinski skupščini Ljubljana-Bežigrad Peter Kapš pravi takole:

»Nekateri kmetje svoje zemlje ne morejo obdelovati. Ze sedaj nam jo ponujajo. Takim kmetom bomo ob arondaciji zemljo odkupili. Vsem tistim pa, ki so voljni delati, ne bomo škodovali, temveč jim bomo skušali v zamenjavo za arondirano zemljo poiskati in dati ustrezno zemljišče, ki bo enakovredno arondiranemu. V poštev bodo prihajala predvsem zemljišča, ki jih kmetje sami ponujajo, pa ne bodo zajete v arondacijski kompleks. Teh zemljišč bo dovolj, če pa se ne bo dalo dobiti ustrezne zemlje, bomo dali takim kmetom zemljo na robu arondacijskega kompleksa. Na vsak način bomo gledali, da kmetje, ki so sposobni in voljni delati, ne bodo nikakor prizadeti.

Ob tem pa seveda nastaja vprašanje, kako bo s kmeti, ki bodo ob arondaciji ob svojo zemljo. Zagotavljajo, da bo arondacijska komisija vsak posamezen primer obravnavala natančno in da bodo pustili okoli hiš toliko zemlje, da je bo dovolj za vrt. To pa še ne pomeni, da se bodo lahko ostareli kmetje, ki jim bo zemlja arondirana, z majhnimi krpami zemlje tudi preživljali. Prav zato smo namenili posebno vprašanje o preživljanju referentu za kmetijstvo Petru Kapšu, ki pravi takole:

»Zemljo, ki jo bomo dobili od kmetov, ki niso več sposobni delati na zemlji, bomo odkupili. Kmetu bomo izplačali določen znesek, ki bo seveda odvisen od vrednosti zemljišča. Tisti kmetje pa, ki bodo ta denar odstopili skladu za preživninsko varstvo, bodo iz sklada dobivali preživnino. Vendar so zato postavljeni

dokaj ostri kriteriji. Tisti kmetje, ki žive v skupnem gospodinjstvu s svojimi otroci, ki so delazmožni, pa čeprav so zaposleni v industriji ali kje drugje in ne na kmetiji, ne bodo dobivali iz sklada nobene preživnine. Smatramo, da so otroci dolžni preživljati starše. Ravnali se bomo po kriterijih, ki odločajo o socialnih podporah. Jasno pa je, da je treba s sredstvi sklada pametno gospodariti in da bo pri tisk na sklad velik. Prav zaradi tega, da ne bi nekateri ostali brez nič drugi pa, ki imajo otroke, ki lahko starše brez truda preživljajo, bi dobili preživnino iz sklada, bomo vsak primer obravnavali posamezno, povsem natančno. V kartotekah že imamo podatke o vseh družinskih skupnostih, kmetov ne bomo obravnavali individualno, temveč v sklopu družinske skupnosti. Delali bomo natančno, da se ne bi zgodila krivica. Vendar zakonskega določila, da so otroci dolžni preživljati starše, ne bomo nikjer prezrli.»

Ni važno le to, da bo določeno število kmetov dobilo preživnino. Važno je tudi, kolikšna bo ta preživnina. O tem je referent za kmetijstvo dejal:

»Na vsak način bomo morali preživnino vskladiti z življenjskimi stroški. Dvigovali jo bomo nekako tako, kot se dvigujejo pokojnine. Vemo, da sredstva, ki jih bodo dali skladu kmetje od odkupljene zemlje, še zdaleč ne bodo dovolj, da bi lahko izplačevali primerne preživnine. Vendar pa je občinska skupščina že dala načelno soglasje zato, da se formira sklad, v katerega se bo stekal tudi določen del proračunskih sredstev. Sklad za preživninsko varstvo kmetov bo ustanovljen z odlokom občinske skupščine takoj, ko se bo pokazala potreba po skladu. Zaenkrat letos te potrebe še ni bilo, bo pa v jeseni, ko se bo pričelo arondacijo, za katero je že vsepripravljeno. Komisiji sta pripravljena, podatki pa so že zbrani. Septembra bomo začeli z naroči strank, arondacija pa bo po vsej verjetnosti končana prihodnje leto.»

J. VETROVEC

MESEČNO 3000 DIN VEČ

Nadaljevanje s 1. strani

V velik večini bežigradske gospodarske organizacije so že razpravljali o povišanju osebnih dohodkov v zvezi z novimi gospodarskimi ukrepi in novimi cenami za nekatera osnovna živila in sprejeli sklepe o povečanju osebnih dohodkov v mejah okrog 3.000 din.

Na tem posvetovanju so med drugim posebej poudarili, naj posamezne organizacije izplačajo povečane osebne dohodke svojim delavcem tudi za ves minul mesec, to je julij.

V razpravi o višini povprečnega povečanja mesečnih osebnih dohodkov so menili, da je splošno jugoslovansko povprečje v višini 1.500 dinarjev za naše razmere dokaj preskromno. Ta meja nam lahko služi le za osnovno orientacijo ali startno osnovo, medtem ko naj bi se realno povečanje osebnih dohodkov delavcev gibalo v višini okrog 3.000 dinarjev mesečno, kar še najbolj ustreza najnovejšim podražitvam nekaterih osnovnih živil.

V tovarni Tuba bodo delavcem, ki so doslej zaslužili nad 35.000 din mesečno, povečali osebni dohodek za 2.000 din, tistim, ki so zaslužili manj kot 35.000 din pa za 3.000 din. Podobno bodo povečali osebne dohodke svojim delavcem tudi v drugih gospodarskih organizacijah — vendar na račun zmanjševanja skladov.

V nekoliko težji situaciji sta morda le Etna in Tonosa, ki pa bosta skušali prav

tako zadovoljivo rešiti povečanje osebnih dohodkov svojim delavcem. Le pri GP Bežigrad bodo vsi delavci odslej dobili po 3.000 dinarjev več na mesec, ne da bi se sploh dotaknili skladov.

Predstavniki bežigradske gospodarske organizacije so se nadalje zavzeli za čim-enotnejše povečanje osebnih dohodkov na vsem območju ljubljanskih mestnih občin, da zaradi prevelikih razlik pri nagrajevanju med posameznimi podjetji ne bi prišlo do večje fluktuacije delovne sile, ki lahko negativno vpliva na stalno rast in uspeh proizvodnje. Hkrati je prevladalo splošno mnenje, da povečanje osebnih dohodkov nikakor ne sme biti povod za povečanje cen proizvodov, ker bi tako že v zasnovi izbil dno najnovejšim gospodarskim ukrepom, to je težnji po oblikovanju ekonomskih cen na notranjem in zunanem trgu in stabilizaciji našega gospodarstva nasploh.

V zvezi s podražitvami nekaterih osnovnih živil nikakor ne sme trpeti najosnovnejši standard naših delovnih ljudi, zato naj povsod ustrezno povečajo osebne prejemke svojih delavcev, če le mogoče za ves julij nazaj. Nikakor seveda nihče ne more določati zgornje meje povišanja osebnih dohodkov, ke je to stvar delavskih svetov posameznih gospodarskih organizacij, in je to seveda izključno v njihovih rokah.

N. LAPAJNE

ŠE SE BO KADILO

Kjerkoli v bližini asfaltne baze smo vprašali ljudi, kako prenašajo utrujajoči ropot, prah in smrad, vsepovsod smo dobili podoben odgovor. Zaradi tega niti ne navajamo izjav posameznikov, marveč smo vse izjave strnili v eno samo. Takole pravijo prebivalci okrog asfaltne baze:

»Obljubili so nam, da bodo naredili vse tako, da nam ne bo nič škodovalo. Pred leti so bila vsa vrata in okna naših stanovanj odprta na stežaj, danes jih zaklepamo in zapiramo kakor pred tatovi ves dan. Samo pomislite kakšno bi bilo, če bi pustili okna odprta ves dan, ko se od ranega jutra do poznega večera valj iz asfaltne baze gost dim oziroma prah, ki ga predvsem južni veter raznaša k hišam. Čistimo in čistimo stanovanja, nikoli več se ne moremo znebiti prahu. Preseda nam že v tem letu, odkar so začeli delati asfalt pod našimi okni. Zahtevamo, da se karkoli ukrene, saj nam mora biti dovoljeno živeti v miru tako kot drugim. Pri nas pa miru že mesece in mesece ni več, prah pa se je slehernemu zažrl v stanovanje, obleko, lase, v sleherni del domačije. Mar smo res dolžni prenašati vse to prav zato, ker smo vsa leta nazaj živeli v miru? Zahtevamo, da se ukrene karkoli, le, da se ne bo več kadilo.»

Ljudje pravijo, da se na rastlinah in živini zaenkrat še nič ne pozna, mnogi pa tarnajo, da jih je v začetku, ko je asfaltna baza začela delati, dušilo. Sedaj so se menda že navadili. Tako pravijo domačini. In kaj na asfaltni bazi?

Obratovodja Anton Rebernak nam je takole odgovoril o smradu in dimu:

»Res je, kadi se neprestano, skoraj vsak dan od jutra do večera. Smrdi pa ne. Razumemo prebivalce, da so jezni, vendar resnično ne moremo pomagati. Ne smete misliti, da nam je vseeno. Poskusili smo z vodnim ciklonom, dim smo speljali v posebno komoro in nanj brizgali vodo pod pritiskom 6 in več atmosfer. Vendar se prah ni polegel, vode pa tudi nismo mogli spuštiti v Savo, čeprav je 1.800 metrov dolg kanal položen. Proizvodnja se nam je zmanjšala na 65 odstotkov, druge rezultata pa ni bilo. Stalno iščemo nove rešitve, vendar do sedaj še nismo prišli do nobenega sistema, ki bi se obnesel. Kadilo pa se bo vse dotlej, dokler bomo v rotacijski peči segrevali in drobili gramoz in ga mešali z bitumenom v asfalt. Kakšno filtrno napravo naj bi montirali za sedaj še ne vemo. Čim bomo vedeli za kar koli učinkovitega, bomo montirali.»

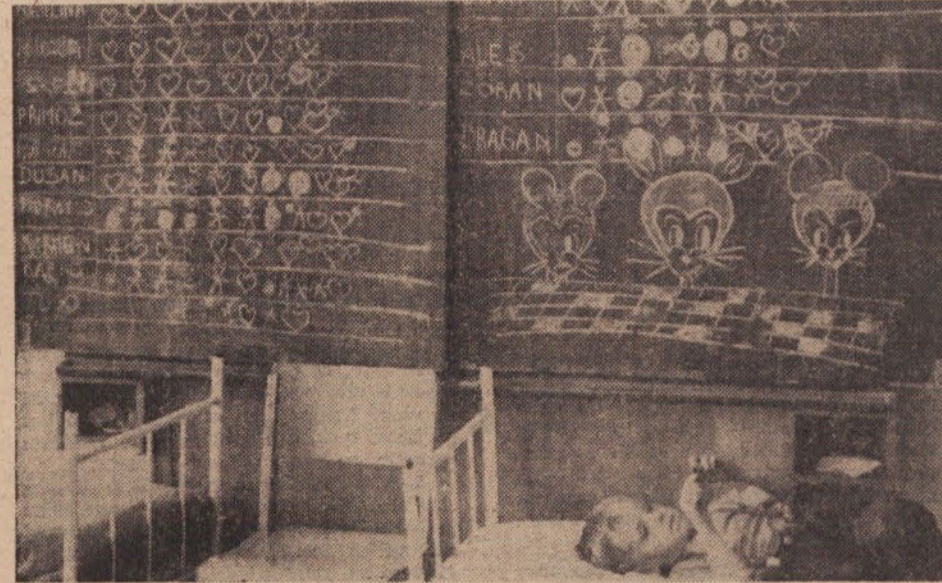
Kljub temu pa ostane še eno vprašanje. Tega zastavljamo sanitarni inšpekciji javno:

»Ali je dovoljeno obratovanje industrije, ki onemogoča normalno življenje ljudi, ki v okolici industrijskega obrata bivajo? Ali ni moč preseliti takih obratov na neobljudene predele bližnje okolice Ljubljane? Kdo bo kriv on eventualnih boleznih in kdo naj krije stroške, ki jih imajo prebivalci zaradi uničevanja, ki ga povzroča gosti prah iz asfaltne baze?»

JOŽE VETROVEC

ALI JE KAJ ZAME?

Reportaža iz Žirovnice

SOLSKA TABLA JE POSTALA STENCAS, na katerem tovarišice vzgojiteljice z več ali manj prakse beležijo pridnost in ubogljivost otrok.

Sonce ni spalo nisi preleglo nisi premrzalo. Mladi Bežigrajčani, zbrani iz vseh vetrov občine, so sedeli, se počili in klepetali pred soljo v Žirovnici. Seveda, sedaj polletni niso imeli v soli pouka marveč postelje, dokaj udobne, pa čeprav železne. Sola v Žirovnici je njihovo počitniško stanovanje, ki so si ga po svoje uredili in opremili. Namesto klopi so postavili postelje, na tablah ni bilo napisanih zamotanih računov, po hodnikih nikoli ni domeval zvonec in v spodnjih prostornih stavbah, ki nadomešča telovadnico, so orodja nemo obstala. Namesto poskočnih otrok je bilo v počitniških dneh spodaj vse polno lačnih otrok. Spodnji prostori šole so se spremenili v jedilnico.

Radi hodimo na izlete

Ura je bila nekaj čez polnoč. Na šolskih stopnicah pred vhomom je sedela gruča otrok. Strmeli so v starejšo deklico, ki je imela pred seboj odprto knjigo. Spetem je prišla hudobna ženska, ki ni marala... «Otroci so zavzeto poslušali pravljice. «Saj ne poslušate samo pravljice na počitnicah, mar ne?» Seveda, ne, vprašanje je bilo odveč. V en glas so povedali: «Kje pa, največ hodimo na izlete. Na izletih je vedno

veselo, veliko vidimo in radi hodimo. «Potelej so bili nekaj časa tiho. Nekateri so hodili se kaj povedati, pa jim na začetku kar ni in ni šlo iz ust. Potelej pa se je eden izmed fantov ojunčel: «Oh, kar dobro je, ampak bilo bi se boljše, ko bi se lahko kopal. Na počitnicah, pa da se ne bi kopal? Ali ni škoda? Saj radi hodimo na izlete, pa tudi kopal bi se radi... Potelej bi bila to šele prava kolonija.

Pred kosilom je navadno največja gneča okrog upravnice kolonije. Seveda ne taker, kadar se z otroci pogovarja ali nadzoruje, kako pripravi kosilo. Ampak takrat, ko deli počilo. Na daleč odmeva glas iz številnih otroških ust: «Ali je kaj za me? Tršica, pa zame? To je zame, a ne tršica...?»

Potem se vsi tisti, ki so dobili razglednico ali pismo odpravijo na samo in stramežljivo, prebirajo vrste. Večini se obraz razpotegne v smehljaj, nekateri deklice si potem po kosilu razglednice postavijo na vedno mesto ob posteljah.

In tisti, ki niso dobili ničesar? Ne morejo se počolaziti in verjeti, da so ostali praznih rok, skako je to mogoče, da je Janez dobil spet dve pošti, jaz pa nobene, se prosto

sprašujejo tisti, ki ostanejo praznih rok. Iz ust tovarišice pa enolično odmeva; vsem enak: «Ti boš dobil jutri, zares, tvanček.»

KOSILA SO PESTRA; otroci pa radi jedo. Večina se zna že tudi pri mizah lepo obnašati in jedo brez razgrajanja letanja iz kota v kot jedilnice.

In taki odgovori so potem namenjeni še Petru in Jožetu in Ksenji in kdo ve komu še. Nekateri verjamejo in upajo naslednji dan, nekateri pa se spomnijo, da tudi sami niso

je le zasmejala. Prvič je v koloniji, pa se rada smeje. Opolnoče in zvečer, kadar je treba spati. Ostale pikapolonice pa so takole pojasnile: «Ja, ko pa strise igra. Po

pisali, in mnogi stari ne vedo, kako veliko je veselje otrok, če dobe v kolonijo razglednico, na kateri ni napisano skoraj nič, a pošta je le.

Srčki zvezdice pike

Na šolski tabli v aspalnicah Pikapolonice je bilo napisano vse polno imen, prav tako v sedanjih sobah. Ob vsakem smeru pa so se potelej vrstili srčki, pike zvezdice... Nekateri so imeli same pike, drugi srčke in pike in nekateri srčke, pike in zvezdice. Pa ne da bi se vzgojiteljice učile risati?

Ne, to je ocenjevanje pridnosti.

Tisti, ki so najbolj pridni, ki najbolj ubogajo in pomagajo drugim, so razlagali otroci skupaj z vzgojiteljico, dobe srčke. Tisti, ki niso posebej pridni, pa tudi ne nagajajo, dobe zvezdice. In tisti, ki nečesto spati, ki se zvečer in opoldne vse preradi v posteljah pogovarjajo in vsajajo ter se po sobi sprehajajo in molijo ostale ter tudi sicer niso najbolj ubogljivi, dobe veliko piko.

Na tabli smo prebrali, da zvezdice ali srčka Zdenka. Vprašali smo jo zakaj, pa se

tem se ji vsi smejemo, ona pa dobi piko. Veste tovariš, tukaj smo ravno prave zbrane. Vse se rade smejemo, Tale strise poka, tale druge strigra, oh kako je slušnost. In spet, se je kakih deset deklic zasmejalo, prešerno in naglas, pa čeprav je kazalec naznanjal, da je čas popoldanskega spanja. Pa kaj bi spali? Ali se ni bolj prijetno smejati, kot pa po vsej sili tščati glavo v blazino? Kaj pike, glayno, da je veselo. Po

POTICE, KI SO JIH PEKLE KUCHARICE V ŽIROVNICI so vedno tekne. In vedno jih je bilo dovolj.

NISEM BEŽIGRAJČANKA doma sem iz Savskega naselja.

koraj že poidne, se je kot šareča bilo prav napičilo in neusmiljeno kamnita tla, ko vili sredi majhnega mesteca v Is-

je bil tidi kot to mesto. Ljudje spali v morju ali tli med hladnimi žilnatimi kamni. Avtomobilček skromno senco, splohi po skoraj h dolgi poti mi Janez in jaz — lko — pa smo zaostino, da bi si li suhe jezike, ki ar lepili v ustih. m pivu in oranak. ltro vrnila dobra eli smo pod sonč. aj pa je nekdo no in zaklical: no, fantje, morje lilo. Skupina fant se je vračala od so razočarana na — k soli, kjer

morje se je pon bil radoveden. posebnega, ladja, vno mislili tli na vroč, se je pokrva. lta nekje na pol. ega grada. Danes nič s izletom, se pat, so nam pri. ala dekleta, ki so v. a vrata iz pri. se hodite kopal? li kar tukaj, ta. liznjo plašo, da. no v «Malo Slo-

nam je zaprlo sa. lovenja. po stran zaliva, v nija vendar, so krat zadržali. In mi trije radoved. jimi. nenjas je polotok lometre oddaljen grada proti sene. lo svoje počitni. podjetja iz doma. enije: z jesenic, a, Maribora. Ko. kdo bi se vedel se ne...

Med popoldanskim spanjem pa kar ni miru. Čemu bi spali, če zunaj vabi sonce in spanec noče in noče na oči

Bežigrad — košato platano deklico: — Si Bežigrada? sem jo imogrede pocpra-

tereva stari bi plačali pot. oskribino. Levji delež. tudi kuharicam, ki se v. ga ne peš, da je. nar čisto drugje. to naselje. Skesa. kal na eno oko: pota... Za vse je vedno. ga dovolj.

ALI JE KAJ POSTE ZAME, to najraje vprašujejo mladi Bežigrajčani, ki se jih že po nekaj dneh loti domotožje.

MORJE SE JE POKVARILO...

Reportaža iz „Male Slovenije“

kaj, da so zadovoljne na morju, da bo vse skupaj prehitro minilo — in podobno.

Navihana in hkrati energična Marina, ki je doslej hodila v 8. razred osnovne šole Borisa Kidriča, pojde letos že v gimnazijo: Takole nam je zaupala:

— Ali bom postala profesor, posebno me veseli rusčina ali pa bom študirala medicino... Zvečer ob desetih miramo uradno zaspati, kar se pa zares zgodi včasih tudi tebe ob treh zjutraj, nam je še zaupala malo bolj pihem.

— Veste, včasih si imamo toliko povedati. Zmeraj je zabavno: priredili smo lastno zabavo »Pokazi, kaj znaš in kaj ne znaš... Za nagrade najboljšim so bili piškoti in bonboni. Prvi nagradi za solo petje sta dobili Bula in Simona, ki sta zapeli popularni popevki »Fenicas« in »Johnie...«

Štefica že plava

Učiteljica Štefica s Ornuč nam je počasi le priznala: — Oh, malo domotožja že imam... saj grem v petek domov... Obiskuje tretji razred in se je naučila plavati, to pa tudi nekaj pomeni. Kdaj, to je pa že pozabila... — Najraje se kopam, je še rekla in tekla k morju in pogumno začofotala po vodi.

PAJAC IN PAVLIHA s prijateljico v slanem elementu

— Aljoša sem, je še dejala in stekla k morju. Lepa kamnita plaža se je stopničasto spuščala k vodni gladini. Vseposod je bilo polno mladih in starih, ki so se nastavljali soncu ali pa čofotali po niski vodi...

Uradno zaspimo ob 9. uri

V senci pri vzgojiteljici ozioroma vodilnih se je kaj hitro nabrala skupina deklic, ki so nam kar druga čez aradugo začele pripovedovati, kako in

„Še nismo vzeli...“

Vida s širokimi rjavimi očki je letos končala še 7. razred s prav dobrim uspehom. Je sicer Bežigrajčanka. Doma je Einspiterjeve ulice, iz katere stanovanjske skupno-

DEKLETA V MALI SLOVENIJI — Skupinica najlepših deklet I. izmene bežigrajške zdravstvene kolonije v Novi-gradu

„KO BOMO IMELI DOM...“

Upravnika prve izmene, direktorja osnovne šole Crnuče Ivana Dovjaka, smo naprosili za kratek razgovor:

— Z otroki res nismo imeli težav. Zelo disciplinirani so, je takoj poudaril. Letos smo precej izboljšali prehrano; otroci dobijo pet obrokov dnevo, ves dan pa lahko pijejo čaj namesto vode. Obiskala nas je tudi zdravnica, ki je polhalno ocenila zdravstveno stanje otrok.

Kdo vse skrbi za otroke? — Letos imamo devet voditelj v medicinski sestro, v kuhinji pa so štiri kuharice in dve snažilki. Med voditelj stva dva profesorja, 3 predmetni učitelji, dva učitelja in dva študenta. Vidite, da je sestav zelo kvaliteten in moram reči, da smo z delom vodilcev zelo zadovoljni.

Kakšne prireditve ste že pripravili? — Imeli smo tekmovanja z domačini v šahu, nogometu, rokometu in plavanju. Tudi plavalni tečaj je uspel: polovico neplavalcev smo naučili plavanja. Za zaključek homo priredili oddajo »Pokazi kaj znaš«, kamor homo povabili domačine, zakurili pa homo tudi kres. Z organizacijo zabavnega življenja nimamo težav, pač pa imamo premalo rekvizitov, ki bi jih lahko koristno uporabili. Imamo le tri blazine, ki so stare že tri leta in domala neuporabne. Potrebno bi bilo rekvizite. Prihbor za rezljanje bi prav gotovo bolj koristili koloniji nekeje na Gorenjskem, kjer se otroci dlje časa zadržujejo v zaprtih prostorih, je zaradi bolj neugodnega vremena. Otroci v naši koloniji pa potrebujejo predvsem sonca, zato jih čim dlje pustimo na prostem. Za opremo bi morali najti sredstva. Pripravi pa jo bo treba že pozmi.

Novinarji ali inspekcija?

— Zakaj ne? To je mimo mesto, kjer ni veliko prometa in običajnega hrupa, ki so ga navajeni otroci iz Ljubljane. Tudi lega šole, kjer stanujemo, je zelo ugodna: okrog je lep park, zraven je igrišče, do morja je vsega minuta hoda. Poslopje pa ni najbolj primerno: zlasti kuhinja in sanitarije ne ustrezajo potrebam. Kuhinja nima hladilnika. Za kolonijo s 140 otroci so predvideli 100-litrski hladilnik. Naši sosede, počitniški dom Gozdnega gospodarstva, ima ta 30 ljudi — 1000-litrski hladilnik. Težavo imamo tudi z nabavo: marsikdaj je treba skočiti v Umag ali Poreč, ki sta oddaljena 16 kilometrov. Za prevoze zdaj uporabljamo — seveda brez odkodnine — privatne avtomobile. Tudi vodilci bi morali bolj nagrajevati. Vzgojitelji dobijo po 500 dinarjev na dan, medtem ko imajo na Gorenjskem najmanj 600 dinarjev, druge kolonije pa plačujejo po 1000 dinarjev na dan. Vrsta težav pa bi odpadla, če bi imeli na morju svoj dom. J. SNOJ

Štipendija najboljša investicija

Bežigrad, junija. Na konferenci Zveze komunistov bežigradske občine, ki je bila 20. junija v Festivalni dvorani na Gospodarskem razstavišču, so delegati v plodni razpravi izrekli več tehtnih misli, ki jih bomo skušali v naslednjem sestavku na kratko strniti.

Konferenca je hkrati za VIII. kongres Zveze komunistov Jugoslavije, ki bo jeseni letos, soglasno izvolila iz svoje srede tri predstavnike, ki bodo na kongresu v zveznem merilu zastopali našo občino, in sicer: BETKO STANOVNIK, zaposleno pri letalskem podjetju Adria Aviopromet, STANETA KRANJCA, predavatelja na Visoki politični šoli in inž. FRANCA NOVAKA iz tovarne Elma na Črnučah.

Delo konference je bilo zasnovano na temeljnih osnovnih smernic za predkongresno aktivnost ZKJ ter na tekočih aktualnih vprašanjih in problemih — specifičnih za življenje in delo v naši komuni.

Kot eden osrednjih problemov, ki jih je podal v svojem referatu sekretar občinskega komiteja ZK Ljubljana—Bežigrad Janez Zeleznik in ki so ga v razpravi analizirali tudi številni delegati, je bilo vprašanje nezadostnega štipendiranja strokovnih kadrov.

— Usposabljanje in štipendiranje strokovnjakov za naše delovne organizacije sodi med osnovne in najbolj pereče probleme v naši občini. Niti v posameznih gospodarskih organizacijah niti v občini kot v celoti za zdaj še nimamo temeljitega pregleda kadrovskih potreb, zato je usposabljanje strokovnjakov slej ko prej še zmeraj stihijsko ali povsem nenačrtno. Treba bo velikih prizadevanj, da te stvari premaknemo, in da ne bomo več žagalni veje, na katerih sedimo, je med drugim plastično poudaril Janez Zeleznik.

Iz ankete, ki je zajela 35 bežigradskih gospodarskih organizacij, je razvidno, da le-te potrebujejo nad 1.500 strokovnjakov z visoko, višjo in srednjo izobrazbo. Vse te organizacije pa trenutno štipendirajo le 21 odst. vseh teh ljudi, ki jih že danes kar najbolj potrebujemo!

Sredstva, namenjena za kadre, so bila lani v občinskem merilu izkoriščena le v višini 52 odst., kar je vsekakor velika kratkovidnost. Tudi programe za izobraževanje in izkoriščanje povečanih sredstev iz skladov za kadre ima le majhen del delovnih organizacij, kar vsekakor negativno vpliva na povečanje števila strokovno usposobljenih delavcev. Toda tudi tistih 48 odst. sredstev iz sklada za štipendiranje, ki jih je lani namenila občina za vzgojo novih strokovnjakov, je po mnenju delegatov, kaj šibo jamstvo, da bodo v perspektivi dobile bežigradske gospodarske in druge organizacije dovolj šolanih in strokovno sposobnih delavcev. Zakaj štipendije v največ primerih niso presegle 12.000 dinarjev mesečno. Vsak študent si mora ob tako nizki mesečni pomoči nedvomno poiskati še dodatna sredstva oziroma honorarno zaposlitev, ki ga nujno ovira pri normalnem študiju, ki je po novih programih, kakor vsi dobro vemo, skrčen na minimalen čas.

Pri usposabljanju novih strokovnjakov pa ne gre zgolj in samo za vprašanje nezadostnega štipendiranja in kadrovanja, temveč tudi za odločno preskromne zmogljivosti srednjih strokovnih šol — prostora. Zakaj ne bi gospodarske organizacije tudi same prispevale določen del sredstev za gradnjo takšnih šol, ki jim

vzgajajo nov strokovni in nujno potreben kader? V perspektivi se bomo morali tudi na problem, če se bomo hoteli izogniti pomanjkanju strokovnjakov, orientirati z vso zavzetostjo.

V nadaljnji razpravi so delegati med drugim ugotovili, da se v nekaterih delovnih kolektivih zadnje čase kažejo tendence po zmeraj večjem razponu med najnižjimi in najvišjimi osebnimi dohodki, kar nikakor ni v skladu s težnjo, da bi slehernemu delovnemu človeku zagotovili osebni dohodek v višini 25.000 dinarjev mesečno, čeprav je tudi ta meja za človeka, ki živi v mestu, še zmeraj prenizka.

Pri tem ne gre za nikakršno socialno akcijo, temveč za politični problem, ki ga ta problem povzroča med tistimi, ki jim nismo omogočili, da lahko, če to le hočejo, zaslužijo dovolj za dostojno življenje,« je med drugim poudaril sekretar občinskega komiteja ZK Janez Zeleznik.

V naši občini se je gibal odstotek ljudi z osebnimi dohodki pod 25.000 din mesečno od 14,6 odst. v januarju, do 10 odst. v marcu in na 5 odst. v aprilu. Ta problem postaja akutnejši, če ga analiziramo v konkretnih gospodarskih organizacijah; na primer v Elmi in montažnem oddelku, med sezonskimi delavci, pri nekaterih pomožnih ne kvalificiranih delih itd.

Tudi investicijska politika je bil zadnji čas predmet najširših razprav, ki je v določeni meri nedvomno vplivala na življenjski standard delovnega človeka. O namenu in obsegu investicij je čestokrat odločal le ozek krog ljudi ali pa so z nerealnimi, površno izdelanimi in prirejenimi investicijskimi elaborati organom delavskega samoupravljanja prikazovali nerealno podobo predlagane gradnje. Zaradi takšne politike investiranja je čestokrat prihajalo do ekonomskih in političnih težav, ki so neugodno odjeknile med našimi občani. Seveda vse to, kakor je že bolj ali manj splošno znano, ni bila samo slabost naše občine, temveč se je takšna politika financiranja in investiranja razširila skoraj že v pravi sistem.

Pri vseh teh in podobnih problemih gre v bistvu za to, da se komunisti v vsakdanji praksi bore za čim bolj demokratične načine dela pri reševanju najrazličnejših družbenih problemov. Osrednja naloga pri tem naj bo zato poglobljanje in še vidnejše uveljavljanje delavskega samoupravljanja in demokratičnije družbenega življenja nasploh.

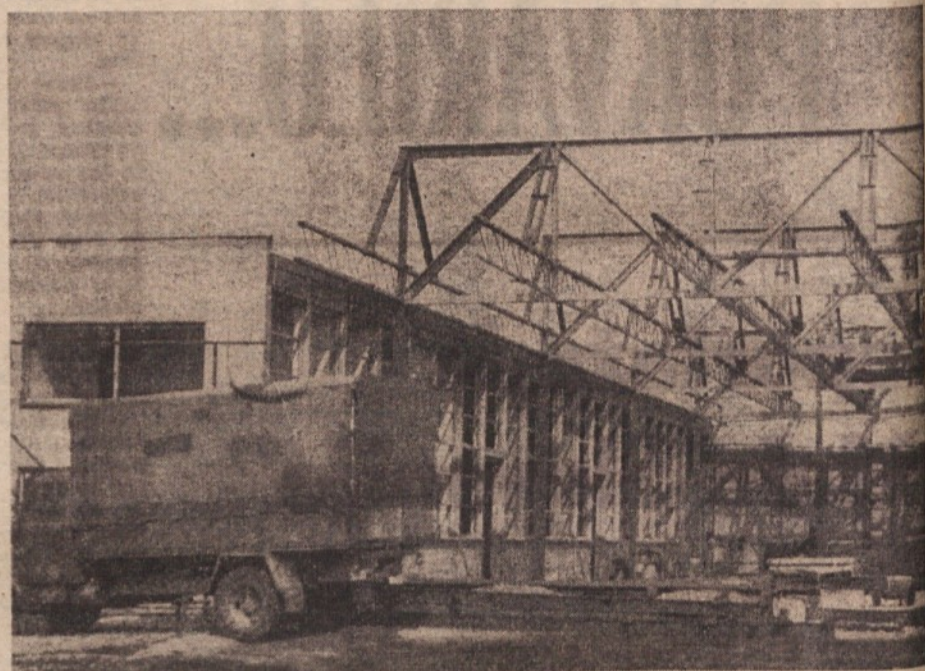
N. LAPAJNE

VELETEKSTIL

trgovsko podjetje s tekstilom na debelo in drobno
LJUBLJANA, MASARYKOVA 17

vljudno vabi potrošnike, da obišejo njene poslovalnice.

Specializirana trgovina moške in ženske mode na Trubarjevi 27 Vam nudj pester asortiman izdelkov.

AVTOOBNOVA POSTAJA VSAK DAN VEČJE PODJETJE

FILMSKI KLUB

Pri DPD Svobodi-Bežigrad so letos organizirali filmski klub. Vodstvo kluba je prevzel znani, izkušeni filmski delavec tovariš Stante. V začetku je organiziral več predavanj, kjer so mladi člani izvedeli marsikaj koristnega o snemanju filmov. Nabavili so 8-milimetrsko kamero ter projektor. Za snemanje filmov sestavijo ekipe, ki odgovarjajo za izvedbo zastavljene naloge. Njihovo prvo delo je bilo snemanje filma o Pohodu ob žici okupirane Ljubljane, ki so ga posneli v barvah. Vsi so z nestrpnostjo čakali prve projekcije, na splošno zadovolj-

stvo pa je filmski debut zelo uspel. Ta film so že tudi zmontirali in opremili z glasbo. V delu imajo še dva filma v barvah: o Tivoliju in o Dinosu, ki pa sta še skoraj v celoti posneta. V črnbeli tehniki pa sta v obdelavi film o delovanju Svobod v občini (delno že zmontiran) in pa prvo večje delo kluba, delno igrani film o Zavodu za rehabilitacijo invalidov, ki je že v celoti posnet. Za polletno delovanje kluba vsekakor zelo razveseljiva bilanca, ki kaže, da so vsi člani kluba, ki jih je danes okrog dvajset, vzelo svoje delo zelo resno. V načrtu pa imajo še snemanje tradicionalnega Stehvanja in pa film o lesnopredelovalni industriji v Zagrebu. Klub se namreč tudi bori s finančnimi težavami, zato bodo morali posneti nekaj komercialnih filmov, da bodo izpopolnili svoj tehnični park.

G. S.

10 let podjetja Cement - opeka

Trgovsko podjetje z gradbenim materialom Cement-opeka je pred kratkim praznovalo 10-letnico poslovanja. Ob tej priložnosti so imeli svečano sejo delavskega sveta, kjer so nagradili člane kolektiva, ki so najdlje v podjetju. Sklenili so še, da bodo pričeli graditi nove poslovne prostore, ker dosedanji ne ustrezajo več razširjenemu obsegu poslovanja. Spremenili so tudi ime podjetja: Trgovsko podjetje Cement-opeka se bo v bodoče imenovalo Gramex.

Kupujte v
MODNI HIŠI

Zbor občanov

«Zbor občanov», glasilo občinskega odbora SZDL Ljubljana-Bežigrad, ureja uredniški odbor: glavni urednik Miran Blaha, odgovorni urednik Niko Lapajne; Ivan Vinkler, Joško Pirnar, Blaž Veber, Ančka Cerin, Jože Vetrovec, Janez Snoj; za upravo odgovarja Marica Grabenšek. Rokopise in slike pošiljajte na naslov: «Zbor občanov», Ljubljana, Parmova 41-I. Časopis izhaja enkrat mesečno. Poština plačana v gotovini. Cena izvodu 20 din, letna naročnina 160 din. Tekoči račun pri NB 600-15-603-64. Tiska CP Delo

— Kje pa tu odlagajo smeti?

— Kar naprej peljite; ne boste zgrešili, ker je prav tam tabla «Prepovedano odlaganje smeti!»

VSAK ZAČETEK JE TEŽAK

Košarkarice Ježice imajo za seboj pet nastopov v najvišji republiški konkurenci. Razvrstitev ekip po spomladanskem delu ligaškega tekmovanja dokaj realno prikazuje moč posameznih ekip. Igralke Ježice so se z edino zmago nad Ilirijo rešile z dna tabele. Računali smo, da bodo sprave na kolena tudi igralke Triglava iz Kranja, vendar jim to ni uspelo. V srečanjih z Jesenicami, Mariborom in Branikom seveda niso mogle računati na zmago, vendar ni dosti manjkalo, da bi zmagale v srečanju z ekipo Branika. To pa bi bilo že precejšnje presenečenje. Košarkarice Ježice so si v težkih ligaških tekmah nabrале precej izkušenj in če bodo še naprej marljivo trenirale, lahko računamo na boljše uvrstitve v zaključnem delu tekmovanja. V ekipi Ježice so nastopale: Nevenka Pregelj, Darinka Kovačič, Vida Oven, Neva Podreka, Me-

Za ekipo KK Stadion so nastopali: Kobilica, Radošević, Zevnik, Lilič, Stofulja, Ribnikar, Bitenc, Derenda, Sketa, Zupančič, Dolanc, Sila, Burja in Repe. **REZULTATI:** Stadion : Medvode 37:48, Stadion : Trnovo 39:43, Moste : Stadion 60:43, Stadion : Slovan 20:0, Stadion : Kočevje 29:32, Vrhnika : Stadion 74:66, Medvode : Stadion 43:39. **LESTVICA:**

Moste	8	6	2	443:334	12
Trnovo	8	6	2	413:336	12
Medvode	8	6	2	401:357	12
Kočevje	8	5	3	386:346	10
Vrhnika	8	4	4	313:320	8
Kisovec	7	2	5	290:345	3
STADION	7	1	6	273:301	2
Slovan II	8	1	7	201:361	0

S KOŠARKARSKIE TEKME
Ježica : Jesenice

ta Kovič, Darka Hvastja, Marija Oven, Marina Mandeljc, Janja Stražičar, Sonja Plevnik, Darinka Zupan in Alenka Subelj. Trener: Lovro Močnik.

IZIDI TEKEM:
Ježica : Triglav 31:42, Branik : Ježica 42:35, Ježica : Ilirija 38:36, Ježica : Jesenice 28:56, Maribor : Ježica 57:32.

LESTVICA:

Jesenice	5	5	0	235:119	10
Maribor	5	4	1	222:172	8
Branik	5	3	2	152:166	6
Triglav	5	2	3	198:213	4
JEŽICA	5	1	4	164:233	2
Ilirija	5	0	5	158:226	0

Trije nesrečni porazi

Na Ježici prav gotovo še niso imeli boljše članske košarkarske ekipe kot letos, pa vendar jim ne gre tako, kot bi želeli. V okrajni ligi je ekipa Ježice po spomladanskem delu prvenstva na četrtem mestu. Pričakovani smo, da jim bo letos uspelo prebiti se do kvalifikacij za republiško ligo, vendar je nekaj nesrečno izgubljenih tekem zmanjšalo te možnosti skoraj na ničlo. V razpredelnici so pred Ježico kar tri ekipe: Vrhnika, RIV in Litija.

Usodo jeziške ekipe so odločile tri tekme. Poraz za dve točki razlike v srečanju z ekipo RIV je pravzaprav pustil še precej upanja. Odločilno je bilo srečanje v Litiji. Igralci Ježice so prvi polčas vodili z veliko razliko, peklenska vročina pa je v drugem delu igre opravila svoje. Prednost je vse bolj koptela in poraz je bil nesumirjen zaključek. Tudi srečanje z Vrhniko ni prineslo dobička in vrh tabele je ostal nedosegljiv cilj.

Za ekipo Ježice so nastopali: Martin Rotar, Janko Plevnik, Matjaž Sporn, Andrej Pesjak, Jože Hrovat, Andrej Rotar, Lovro Močnik, Matjaž Presečnik, Aleš Peče, Jože Girandon, Milan Reberšak in Matjaž Penko. Trener: Matjaž Loboda.

REZULTATI:
Vrhnika : Ježica 61:48 (23:24), Sentvid : Ježica 22:46 (17:21), Ježica : Velike Lašče 72:37 (28:8), Ježica : RIV 41:43 (24:24), Litija : Ježica 54:49 (18:31), Ježica : Logatec 105:44 (47:15), Ježica : Vrhnika 58:64 (29:29).

LESTVICA:

Vrhnika	7	6	1	559:334	12	+225
RIV	7	6	1	350:242	12	+108
Litija	6	4	2	401:313	8	+88
JEŽICA	7	3	4	418:325	6	+93
Sentvid	6	2	4	224:388	4	-164
Logatec	7	1	6	213:429	2	-216
Velike Lašče	6	1	5	213:347	2	-134

Premalo izkušenj

Mladinska ekipa košarkarskega kluba Stadion nastopa v drugi okrajni mladinski ligi. Igralci so redno trenirali v telovadnici, spomladi pa, ko so se preselili na igrišče, so nastopile težave. Zaradi šole niso bili nikdar vsi na treningu. Nekateri mlajši igralci so bili neresni, pa tudi trener ni v redu opravljal svojih dolžnosti. Za boljše uvrstitve na lestvici pa jim manjka še izkušenosti. Vseeno pa pravijo fantje, da bodo jeseni imeli več uspeha.

Prihodnje leto bodo ustanovili še člansko in pionirsko ekipo. Imeli bodo tudi svoj trenerski kader, saj sta letos dva njihova člana opravila trenerski tečaj v Rovinju.

Zmešnjava s tekmovanji

Telovadci TVD Partizana Bežigrad so se že lani pripravljali na letošnja tekmovanja, predvsem seveda na republiško prvenstvo. Udeležiti so se ga nameravali, kot vedno doslej, s številnejšim zastopstvom, saj so pripravljali dve kompletni članski vrsti za prvi in drugi razred, vrsto mladincev drugega razreda in dve pionirski vrsti. Prvenstva pa so se udeležili le trije mladinci in pionirji.

Marsikdo se bo vprašal, zakaj je društvo poslalo tako okrnjeno zastopstvo. Vzrok temu je malce nenavadna poteza gimnastične zveze. Prvotno so določili datum tekmovanja na 13. in 14. junij. Fantje so »tempirali« vse priprave na ta datum. Običajno pa se predvsem zadnji mesec še krepko izpil in dokončno pripravili posamezne elemente in vaje. Nenadoma pa je prišlo v društvo obvestilo gimnastične zveze, da bo tekmovanje 10. maja, torej za cel mesec pred prvotno določenim rokom, pa tudi sporočilo je prišlo le teden dni pred tem datumom. To pa je Bežigradčanom onemogočilo udeležbo. Mladinci pa

KONTAKT (Zagreb), Valjarna bakra (Sevojno) in ELMA so se pomerili v nogometu, odbojki, streljanju, šahu in namiznem tenisu. Tekmovanje je bilo že deveto leto zapored. Športniki ELME so imeli doslej največ uspeha: zmagali so petkrat in tako osvojili prehodni pokal. Pohvaliti moramo tudi organizatorje iz tovarne ELMA, ki so odlično izpeljali to zahtevno prireditev, kjer je sodelovalo več kot 200 tekmovalcev.

REZULTATI — nogomet: 1. Sevojno, 2. Kontakt; **odbojka — moški:** 1. Elma, 2. Elip; **odbojka — ženske:** 1. Elma, 2. Elip; **streljanje — moški:** 1. Sevojno; **streljanje — ženske:** 1. Elma; **šah:** 1. Elip, 2. Sevojno; **namizni tenis:** 1. Elma, 2. Kontakt.

V skupni razvrstitvi je bila najboljša ekipa ELME s 23 točkami, drugo in tretje mesto delita ELIP in Sevojno, četrta pa je KONTAKT.

DVIGANJE UTEŽI

Mitja Zalter državni prvak

Dvigalec uteži Mitja Zalter, član Partizana Ježica, je na letošnjem državnem prvenstvu za mladince osvojil prvo mesto v pero-lahki kategoriji. Vrsti priznanj, ki jih je nabral zadnji dve leti, je pridružil še zlato odličje z državnega prvenstva. Mitja Zalter je bil že dvakrat republiški mladinski prvak, na lanskem državnem prvenstvu pa je bil drugi.

Občinska zveza za telesno kulturo je pripravila majhno svečanost, kjer je predsednik Silvo Čebulj čestital novemu državnemu prvaku in mu izročil darilo Občinske zveze za telesno kulturo.

Premalo igrišč

Svet za telesno kulturo občinske skupščine je razdelil tri milijone dinarjev, ki so v letošnjem družbenem planu predvidena za gradnjo telesno-kulturnih objektov. Sredstva so dobili: Planinsko društvo Črnuče milijon dinarjev (za nadaljevanje gradnje planinskega doma na Veliki planini), Partizan Ježica milijon dinarjev (za nadaljevanje gradnje igrišč in atletskih naprav), Občinski strelski odbor 700.000 dinarjev (za nadaljevanje gradnje strelišča) ter Partizan Dol 300.000 dinarjev (za ureditev smučarskih naprav).

Sredstev za gradnjo telesno-kulturnih objektov je zelo malo. Svet za telesno kulturo jih je dal tistim organizacijam, kjer so že doslej veliko storili s prostovoljnimi delom in kjer je pričakovati, da bodo objekti vsaj deloma služili svojemu namenu, čeprav še ne bodo v celoti dograjeni. Če upoštevamo, da za Bežigradom pravzaprav ni igrišč in drugih naprav za telesno kulturo, bo morala občinska skupščina v prihodnje izločiti več sredstev v ta namen, še posebno glede na ugotovitve, da je eden vzrokov za naraščanje mladinskega prestopništva prav v tem, ker mladina nima prostorov, igrišč in naprav, kjer bi mladinci in mladinke koristno in organizirano preživljali proste ure.

Prva skupina tabornikov P. O. Bičkove skale je odpotovala na taborenje na Lopar. Taborenje bo letosv treh izmenah po 14 dni od 16. julija do 1. septembra. Čeprav je letos prispevek za taborenje nekoliko višji kot lani (7.000 dinarjev za člane in 8.000 dinarjev za nečlane) je zanimanje za taborenje zelo veliko. Za prvo izmeno se je prijavilo 30 tabornikov, največ zanimanja pa je za drugo izmeno, tako da vseh interesentov niso mogli sprejeti. Tudi letos bodo pri tabornikih gostovali člani TVD Partizana Ježica in Bežigrada.

V Savskem naselju gradijo športni park

Zraven balnišča BSK »Zarje« med Linhartovo cesto in upravo Cestnega podjetja raste pravi športni park. Gradijo ga člani balinarskega kluba Zarja, mladina in stanovalci sosednjih blokov. Na prostoru, kjer je bilo dotrajano otroško igrišče, bodo uredili igrišča za košarko in odbojko, kjer bo moč igrati tudi badminton in mali rokomet. Zraven bo še nekaj atletskih naprav, svoj prostorček pa bodo dobili tudi cicibani.

»Na našem balnišču je vedno polno mladine, je dejal predsednik balinarskega kluba Zarja Silvo Gombač. Zeleni so gojiti tudi druge športe. Samo v treh blokih tukaj zraven je 48 otrok. V Savskem naselju je premalo športnih objektov in odločili smo se, da zgradimo športni park. Takoj moram pohvaliti mladino, ki je pri delu zelo prizadevna. Vsa dela opravljamo sami. Dobili smo le 200.000 dinarjev, ki bi jih takoj lahko odšteli samo za konstrukcijo za košarko. No, nabrali smo ostanke cevi in konstrukcijo napravili sami. Računamo, da bo igrišče gotovo v začetku oktobra. Za takrat pa že sedaj pripravljamo veliko športno tekmovanje. Imamo še eno skrito željo: nad balnišči, ki smo jih prav tako zgradili s prostovoljnimi delom, bi radi postavili streho. Imamo dovolj strokovnjakov za vsa dela, ki so v tem v zvezi. To bi bilo prvo pokrito balnišče v Jugoslaviji. Prostor pa bi se dalo uporabiti tudi za druge športe.«

BALINANJE

Non stop tekmovanja

Na balniščih BSK ZARJE v Savskem naselju imajo te dni klubsko prvenstvo posameznikov, kjer sodeluje 25 tekmovalcev. Za tem bo še klubsko prvenstvo mladincev in pionirjev. Tekmovanja se vrstijo domala dan za dnem. Dve članski ekipi BSK Zarje sta se uvrstili v finale okrajnega prvenstva četverk, dobro pa so se odrezale tudi mladinske in članske ekipe na okrajnem prvenstvu dvojic V prijateljskem srečanju je Zarja premagala Modri val iz Kopra, ki je na državnem prvenstvu zasedel drugo mesto.

Balinarji Zarje imajo jeseni na programu še vrsto tekmovanj. V načrtih pa imajo še, da bodo dokončno uredili klubsko sobo ter posebno sobo za pionirje.

ODBOJKA

»Bežigrad« na tretjem mestu

Z uvrstitvijo bežigradskega moštva v spomladanskem delu republiške odbojkarke lige smo lahko kar zadovoljni: OK Bežigrad je na tretjem mestu v razpredelnici, Partizan Črnuče pa na sedmem. Zaradi spodrsnjave v zadnjih kolih je Bežigradom uslo še boljše mesto, ki bi jih pripeljalo prav med favorite za končnega prvaka. No, vseeno so med najboljšimi ekipami v Sloveniji, letos pa so bili edini, ki so premagali spomladanskega prvaka — ekipo Kanala.

Oslabljena ekipa Črnuče je pristala na ugodnem sedmem mestu. Črnučani igrajo borbeno in upamo, da se bodo obdržali v ligi. To bo že uspeh, saj nastopajo brez najboljših igralcev, ki so bodisi prestopili v druge klube ali pa odšli k vojakom.

IZIDI TEKEM:
Bežigrad : Maribor 1:3, Bežigrad : Mežica 3:0, Črnuče : Bežigrad 0:3, Bežigrad : Kanal 3:2, Novo mesto : Bežigrad 1:3, Bežigrad : Triglav 3:0, Slovenska Bistrica : Bežigrad 0:3, Jesenice : Bežigrad 3:1, Bežigrad : Zirovnica 2:3.

Črnuče : Mežica 3:1, Črnuče : Maribor 0:3, Črnuče : Triglav 2:3, Črnuče : Bežigrad 0:3, Zirovnica : Črnuče 3:2, Črnuče : Slovenska Bistrica 3:1, Črnuče : Jesenice 3:2, Novo mesto : Črnuče 3:2, Kanal : Črnuče 3:0.

LESTVICA:

Kanal	9	8	1	26:5	17
Maribor	9	7	2	27:12	16
BEŽIGRAD	9	6	3	22:12	15
Novo mesto	9	6	3	21:14	15
Zirovnica	9	6	3	21:18	15
Jesenice	9	4	5	19:19	13
ČRNUČE	9	3	6	15:22	12
Triglav	9	3	6	13:20	12
Mežica	9	2	7	9:25	11
Slovenska Bistrica	9	0	9	5:27	9

Bežigradski telovadec v republiški reprezentanci

Nadarjeni sedemnajstletni bežigradski telovadec Zeljko Šimbolec je letos dokaj uspešno zastopal barve svojega društva in republike. Udeležil se je namreč republiškega in državnega prvenstva za mladince drugega razreda in lepo uspel.

Prvotno smo nameravali sestaviti celo vrsto, vendar je prestavitve datuma to onemogočila. — Tekmovanja smo se udeležili le trije posamezniki. S svojim uspehom sem sicer zadovoljen: dosegel sem drugo mesto, zli se mi pa, da bi lahko bolje šlo. Zaradi prestavitve datuma sem moral namreč pospešiti vadbo, kar pa je kaj hitro vplivalo na kvaliteto.

Kako pa državno prvenstvo? To je bilo 14. junija v Zrenjaninu. Prvih šest z republiškega prvenstva smo sestavljali reprezentanco Slovenije. Zasedel sem četrto mesto z 0,7 točke za prvoplasiranim. To je moj največji uspeh do sedaj.

In načrti? Naslednje leto nameravam tekmovati v prvem razredu mladincev. Za letošnje uspehe pa sem dolžan zahvaliti požrtvovalnemu trenerju Stanetu Dergancu, za katerega upamo vsi v društvu, da bo še naprej kot safar skrbel za nas in nas še naprej tako uspešno vodil.

Zmaga športnikov »Elme«

Športniki tovarne ELMA so zmagali na športnih igrah delovnih kolektivov elektrotehnične industrije, ki so bile v začetku julija na Črnučah. Tekmovalci in tekmovalke iz tovarne ELIP (Beograd),

Nuš komentar

O GOSTIŠČIH

Nadaljevanje z 2. strani

Do sem bi bilo vse v najlepšem redu, če bi bile stvari tako preproste, kakor izgledajo na prvi in morda nekoliko površen pogled. Zakaj odgovorni občinski organ ni pravočasno izvedel s silepom občinske skupščine predvidene reorganizacije gostišč v kolektivnem upravljanju? Od kod kar naenkrat tako revolucionarna ugotovitev, da so »pravilaši« v bistvu zasebniki pod družbeno firmo, če smo to vedeli že lep čas. Kdo in zakaj je tem »družbenim« zasebnikom, ki so na debelo goljufali družbo pod zaščito tradicionalne tristo in večletne tradicije in formalnega socialističnega zakupa pretirano nizko odmerjal družbene dajatve, da so praktično počeli kar so hoteli?

Toda bodimo konkretni: Zakaj je gostišče »pravilaš« z vednostjo občinskega organa vrsto let pri naravnosti zavidljivem letnem prometu med 35 in 40 milijoni dinarjev plačevalo le 400 tisoč dinarjev dajatev družbi? Zakaj? Kdo in zakaj je odmerjal temu socialistične-

mu privatniku tako nesramno nizki pavsal?

Ali se smemo sedaj čuditi, če pri prehodu nazaj na povsem privatni sektor, nekateri gostinci taje dejanski dohodek in govore: »Sedaj bomo propadli!«

Zakaj smo se morali zateči h kombinaciji enodnevnega »pripajanja« pravilašev k državnemu gostinskemu podjetju. Zakaj nismo pravočasno brez zapletov urejali tega problema? Kaj je med letom počela tržna inšpekcija?

Leta in teta smo puščali pravilaše, da so počeli čez leto kar so hoteli. Sedaj pa smo naenkrat sredi sezone odkrili, da nas nesramno goljufajo. Kdo je v bistvu kriv, da se to sploh more dogajati pri nas? Gostišča, ki so imela bolj ali manj povsem proste roke, ali družba oziroma ustrezen občinski organ, ki naj bi bdel nad njimi in jim odmerjal realne dajatve in občasno kontroliral njihovo poslovanje. Kdo vse naj torej odgovarja pred družbo? Kdo naj gre na zatožno klop?

NIKO LAPAJNE

TELOVADNICA V SAVSKEM NASELJU — Pozimi bodo otroci Savskega naselja prvi krat stopili v novo telovadnico. Kazalo je že, da ta objekt tudi letos še ne bo dograjen, vendar je posebna komisija občinske skupščine ugotovila, da je s sredstvi, ki so na voljo mogoče telovadnico vsaj zasilno usposobiti.

O BVESTILA

Oddelek za splošne in notranje zadeve sporoča:

Uradne ure za stranke v upravi skupščine občine Ljubljana-Bežigrad so v nedeljskih in petkih od 8. do 12. ure, sredah pa od 8. do 12. ure ter od 14. do 17. ure.

Turistično društvo Ljubljana-Bežigrad je razpisalo nagradni natečaj »Za lepšo podobo naših naselij«. Posebna komisija bo ocenjevala zgradbe in celotna naselja. Odstilni bodo naslednji kriteriji:

- izvirnost okrasitve in skladnost z okolico,
- kvaliteta rastlin in estetska ureditev,
- urejenost fasad, oken, streh, ograj, dvorišč itd.

Vabimo lastnike hiš, hišne svete in krajevne skupnosti, da se čimprej prijavijo za tekmovanje. Prijave pošljite na naslov: Turistično društvo Ljubljana-Bežigrad, Vojkova 1. Prijave sprejemajo do konca meseca avgusta. Nagrade so naslednje: za zasebnike 20.000, 15.000 in 10.000 dinarjev; za hišne svete: 50.000, 30.000 in 20.000 dinarjev; za krajevne skupnosti: 70.000, 50.000 in 30.000 dinarjev.

**Dopisujte v
ZBOR
OBČANOV**

Na Črnučah je pritekla voda

Nadaljevanje z 2. strani

V sedanji črpalnici sta montirani dve črpalni, ki lahko dvigata 28 litrov na sek., toda za zdaj še sploh ni potrebe, da bi morali delati s polno zmogljivostjo. Ko bo potrebno, bodo lahko montirali še tretjo, od katerih bosta dve stalno lahko črpali, ena pa bo za rezervo. V črpalnici v Produ je zgrajen vodnjak v premeru tri metre, globok 7 metrov. Glavni tlačni vod je speljan iz vodnjaka direktno v omrežje in naprej v rezervoar s 300 kubiki na hribu. Predvideni pa so še trije oskrbovalni rezervoarji nad Podgorico, Vidmom in Kamnico. Vsi zbiralni bazeni bodo višinsko tako urejeni, da bo vsa voda pritekla iz glavnega zbiralnika

nad Črnučami. V celotno omrežje bodo takrat vključena sledeča naselja: Črnuče, Dobrava, Ježa, Nadgorica, Sntjakob, Dragomelj, Pšata, Brinje, Beričevo, Videm, Dol, Zaboršt, Kleče, Podgora, Petek.

In končno, če povemo, da bo ta na videz skromni objekt lahko ob upoštevanju 10 odst. izgube vode v ceveh lahko nudil potrošnikom omrežja na dan kar okroglo 1.900.000 litrov vode ali ni potem za Črnučane oziroma za vso bežigradsko občino in vse, ki so sodelovali in bodo še nadaljevali z delom, ta vodovod res velika delovna zmagata, dostojna, da jo praznujemo. Vsi praznujajo prav na veliki dan — kot je 22. julij.

JOZE KOMAN

ČRNUŠKI SEJEM

Črnuški sejem je sejem, ki je najbližji Ljubljani. Kljub temu, da je sejmov po vsej Sloveniji čedalje manj, se je črnuški sejem še obdržal. Najbolj živahno je pomladi, ko gredo prav dobro v promet majhni prašiči. S konji in kravami kupčija ne gre več tako kot nekdanj, saj so konje zamenjali avtomobili, v okolici Črnuč pa tudi ni več toliko kmetov kot nekdanj. Sejem je obdržal pravo sejemsko vzdušje, saj na njega prihajajo razen mešetarjev tudi prodajalci grabelj, vil, košev in seveda igrač. Razen vseh teh pa sejem obiskujejo tudi ljudje iz juga, ki tu kupujejo pa tudi ne.

